

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: گاردین، نشریه حزب کمونیست استرالیا
فرستنده: عثمان حیدری
۱۱ اپریل ۲۰۱۹

به سوی رهائی و وحدت

چرا جوانان کمونیست سوریه نسبت به آینده خوشبین هستند

جک تراستام با خالد بکتاش رئیس «اتحادیه دانشجویان دانشگاه دمشق» و دبیر دفتر روابط بین‌الملل «اتحادیه جوانان کمونیست سوریه» مصاحبه کرده است.

جک تراستام: در بریتانیا، شناخت بسیاری از مردم از جنگ در سوریه در بهترین حالت مبهم است، گرچه بسیاری از ما بخوبی احساس می‌کنیم که به رسانه‌های رسمی و تحریفات آشکار آن‌ها از مداخلات امپریالیستی اعتماد نکنیم. ممکن است شما یک مرور اجمالی از جنگ در سوریه ارائه نمائید؟

خالد بکتاش: قطعاً. نخست، حمله به سوریه به دلیل منابع طبیعی بود. سوریه سومین ذخائر بزرگ گاز طبیعی را دارد و در برابر ایجاد یک خط لوله نفت و گاز از خلیج فارس به ویژه از قطر - به اروپا که به روسیه به مثابه تأمین کننده اصلی گاز اروپا لطمه خواهد زد مقاومت کرده است. امروزه، سوریه تنها دولت عربی است که با توسعه طلبی امپریالیستی مقابله می‌نماید و یک ستون حمایت از مقاومت در عراق، لبنان و فلسطین بود.

رژیم‌های ارتجاعی مانند عربستان سعودی، قطر و اردن سرمشق سوریه را نابخشودنی می‌دانند. جنگ سوریه با عراق و افغانستان که از ابتداء پرهزینه و ناموفق بود متفاوت است. با شروع دولت اوباما، جنگ‌های ایالات متحده شکل غیرمستقیم «بهار عربی» در لیبیا یا «انقلاب‌های رنگی» اروپای شرقی-البته مدرن شده- را به خود گرفت. رویهم‌رفته جنگ چهار مرحله دارد:

۲۰۱۱ تا ۲۰۱۲ که از تظاهرات و تحریکات رسانه‌ها، به ویژه الجزیره و بی‌بی‌سی تشکیل می‌شد. از ۲۰۱۲، حملات تروریستی با آدم‌ربائی و قتل دانشمندان و کشتار در روستاها آغاز شد. در ۲۰۱۳، جنگجویان خارجی ورود به سوریه را آغاز کردند. جهادیون در نقطه اوج خود ۷۰ تا ۸۰ درصد قلمرو سوریه را بدون احتساب شهرها- کنترل می‌کردند. در ۲۰۱۴، مداخله مستقیم امپریالیستی با دستاویز جنگ با تروریسم آغاز شد- آن‌ها به طریقی توانستند بدون این‌که به «داعش» آسیب برسانند با آن «جنگند».

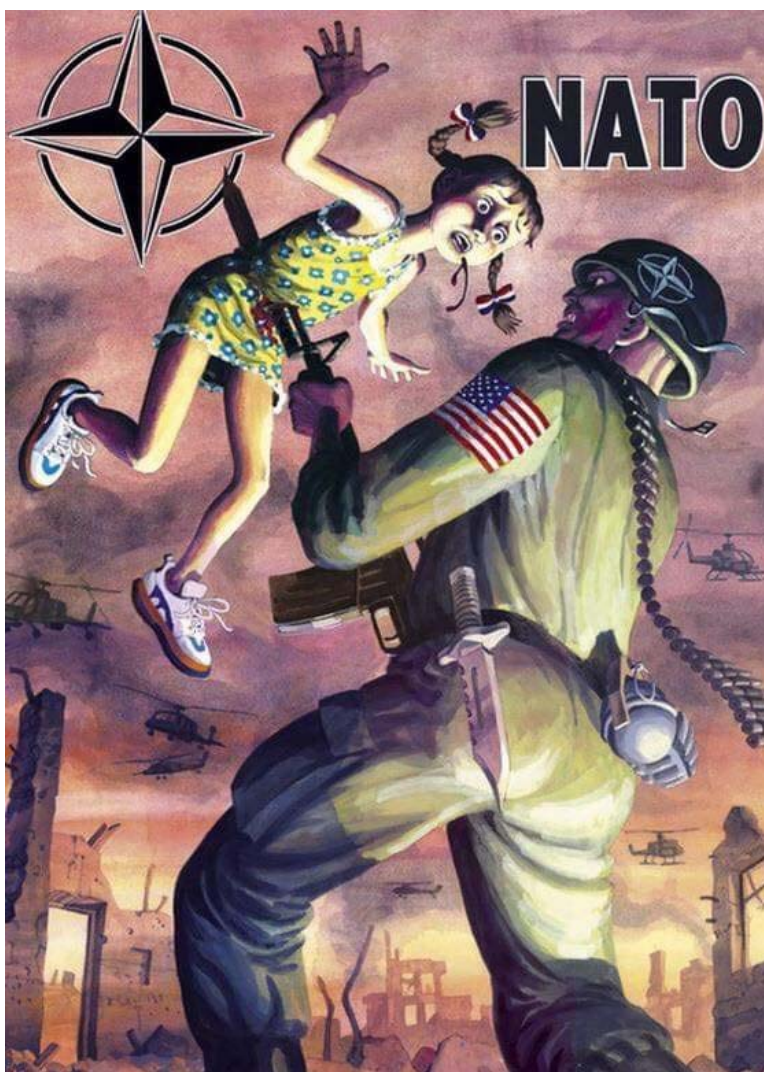
در ۲۰۱۵ با مداخله روسیه به درخواست دولت سوریه کل وضعیت تغییر کرد. روس‌ها به چند دلیل درگیر شدند. آن‌ها لطمه اقتصادی بالقوه‌ای را که یک خط لوله از خلیج از طریق سوریه می‌تواند برای آن‌ها داشته باشد و همچنین پتانسیل گاز سوریه را دیدند. آن‌ها می‌خواهند نفوذ منطقه‌ای خود- از جمله پایگاه بحری خود در سوریه- را به ویژه در بستر از دست دادن متحدین اروپائی مانند اوکراین بهبود بخشند. آن‌ها همچنین از بازگشتن جهادیون به کشور خود به جاهائی مانند چین با دوستان و تجربه به دست آمده در جنگ سوریه می‌ترسیدند. امروز، در ۲۰۱۹، دولت بیش از ۷۰ درصد قلمرو سوریه را کنترل می‌کند. اما، با کاهش ارزش پول به یک‌دهم ارزش سابق آن به علت سیاست‌های نولیبرالی، شرایط اجتماعی و اقتصادی در کشور بدتر می‌شود. حزب کمونیست سوریه در صف مقدم اعتراض علیه موضوعاتی مانند فرار ۱۸۰ میلیارد دالر سرمایه خصوصی از کشور، که دولت به ما گفت «باید محترم شمرده شود» بوده است.

هدف اصلی اکنون رهائی سوریه و به دست آوردن دوباره وحدت آن و همچنین بهبود حقوق و شرایط مردم است. اگر حقوق و شرایط مردم بهبود یابد، آنوقت ارتش، که از فرزندان آن‌ها تشکیل می‌شود، در نبرد با متجاوزین بهتر مجهز خواهد بود.

از دهه ۱۹۵۰ بدین سو، کمونیست‌ها در دولت‌های ائتلافی با احزاب مترقی-حتا پیش از به قدرت رسیدن حزب بعث- شرکت کرده اند. از لحاظ تاریخی، ما در حالی‌که منتقد دولت هستیم، خط ضدامپریالیستی را ادامه داده ایم. ما یک وزیر در دولت، و نمایندگانی در مجلس و در شوراهای داریم. زمانی‌که حلب تحت محاصره بود و «داعش» شمال-شرق سوریه را احاطه کرده بود، فقط روزنامه ما، پیام ما بود که به مردم در آن مناطق می‌رسید.

ما تظاهرات بسیاری برگزار کرده ایم- از جمله تظاهرات علیه تفنگداران ایالات متحده که در آن پرچم ایالات متحده را در برابر آن‌ها آتش زدیم. البته، همیشه کردهای زیادی در حزب کمونیست سوریه بوده اند. یکی از بزرگترین رهبران تاریخی ما، که نام او بر شاخه جوانان [حزب] است، کرد بود.

من صرفاً از آن‌ها می‌پرسم: «ارتش آزاد سوریه [متحد ایالات متحده] اکنون کجاست؟ گروه‌های تروریستی آن‌ها را بلعیدند. رسانه‌ها آن‌ها را بزرگتر از آنچه بودند ساختند. آن‌ها متحد سازمان‌های جهادی مانند جبهة النصره و «داعش» بودند. در واقع، آن‌ها به جبهة النصره خیلی نزدیک بودند زیرا حتا در یک نکته سیاسی بین آن‌ها تفاوت وجود نداشت.

جک تراستام: تولید اسلحه یکی از مهم‌ترین صنایع بریتانیا است. شرکت‌های اسلحه‌سازی و دولت بریتانیا برای ارسال آن بمب‌ها به مناطق جنگی مانند یمن و سوریه مسئول است. شما به کسانی که در این تجارت مرگبار درگیر اند چه می‌گوئید؟

خالد بکتاش: البته، من معتقد نیستم که کارگران در این صنایع مسئولند. اما معتقدم اشخاص درگیر قدرت چنین کاری را انجام می‌دهند. فاکت این است که تولیدکنندگان بریتانیایی اسلحه به مرگ مردم بی‌گناه، زنان و کودکان بسیار، در درگیرهای ناعادلانه عادت دارند.

جک تراستام: درباره نقشی که بریتانیا در سوریه بازی کرده است، به ویژه چون طبق گزارش‌ها نیروهای ویژه بریتانیا در سوریه

هستند، و «کلاه سفیدها» را یک مزدور بریتانیایی به وجود آورد، چه فکر می‌کنید؟

خالد بکتاش: طبقه حاکم بریتانیا یکی از باهوش‌ترین و مخیل‌ترین امپریالیست‌ها است. آن‌ها فقط بعد از ایالات متحده قرار دارند. از لحاظ تاریخی، آن‌ها نقش بزرگی در به وجود آوردن اخوان‌المسلمین در مصر و شبکه‌های اطلاعاتی قوی و نیروهای ویژه داشته‌اند. من فکر می‌کنم که پارلمان باید پیرامون حضور نیروهای بریتانیایی در سوریه تحقیق کند. آن‌ها چه می‌کنند و چه برنامه‌ای دارند؟ آیا به منافع مردم بریتانیا خدمت می‌کنند یا به منافع ایالات متحده؟

جک تراستام: در پایان، آیا نسبت به آینده در سوریه خوشبین هستید؟
خالد بکتاش: یکی از دشواریهای حرکت به پیش، ترکیه و اسرائیل خواهند بود که سعی خواهند نمود با به دست آورد چیزی- اراضی یا چیز دیگر- از جنگ پیروز بیرون بیایند، اما رویهمرفته، من درباره کشور و مردم ما در بازسازی و بازگشت به قدرت سابق خود خوشبین هستم.

برگرفته از: مورنینگ استار

تارنگاشت عدالت